en Lektion for Lovgiverne, om de ellers vil se dette.

Eth. K. i »Rösträtt för kvinnor«.

Som bekendt ledes den danske Frelsens Hær af en Kvinde — en af den gamle Generals Døtre. Da Hæren fornylig holdt sit 25 Aars Jubilæum, forsøgte vi at faa en Samtale med Lucy Booth Hellberg for at kunne forestille hende for vore Læsere.

Kommandøren var den Gang syg — senere bortrejst. Vi haaber, naar hun kommer tilbage, at faa Lejlighed til at omtale den Kvinde, som forestaar en af vore mest betydningsfulde sociale Institutioner, der gennem Aarene — og ikke mindst ved sine Kvinders Arbejde — ogsaa her i Landet har skabt sig en fremragende Stilling.

Red.

Nogle Bemærkninger om ét og andet.

Ved Dansk Kvindesamfunds Fællesmøder er der saamange Sager til Forhandling, at der kun kan blive en ganske begrænset Tid til hver enkelt Sag. Der sidder sikkert mange med Tanker og Meninger, som de gerne vilde have udtalte, om der var lidt mere Tid. Men saa er det jo godt, at vi har vort Medlemsblad, hvor vi bagefter kan drøfte Spørgsmaalene, saa vi maaske kunde faa det livlige Ordskifte i Gang, som Fru Stampe Feddersen talte om i Kolding.

Paa Koldingmødets sidste Dag indledes der en Forhandling om »Forbedring af det huslige Arbejde«. Det er vist et Spørgsmaal, som interesserer mange, og det vilde være rart at høre de forskellige Meninger udtalte her i Bladet. Jeg synes, Indlederen fortjener Tak fordi hun førte Sagen frem. Hun talte vel nærmest med Købstadforhold for Øje, naar hun paapegede de Lettelser og Forandringer, som hun mente kunde indføres i Husvæsenet.

Det vil vist vare længe, før vi her paa Landet faar Varmeapparater i Stedet for Kakkelovne, og maaske endnu længere, før vi faar taget Elektriciteten i Brug i Husvæsenets Tjeneste. Særlig da i de Egne, hvor Husene og Gaardene ligger spredte. Men vi hjælper os vel ogsaa foruden, naar vi forstaar at tage den Hjælp i praktisk Brug, som vi har.

Her i Vestjylland har vi endnu den gode, gamle Skik, at vore unge Piger gaar med til Markarbejde og Malkning. I mange Hjem har Husmoderen ikke megen Hjælp inden Døre om Sommeren. Men nu har Mændene jo de mange Maskiner, saa kan de ogsaa tidt give en Haandsrækning ved Malkning. Og hvorfor kan vi ikke opdrage vore Drenge saaledes, at de kan give en hjælpende Haandsrækning ved det huslige Arbejde. Det vilde være til Gavn for dem selv senere i Livet saamangen Gang. Vi kender vist alle, hvor daarligt et Hjem kan være stillet, naar Konen er syg og de ingen Pige har. Manden kan ikke lave Mad, har end ikke det fjærneste Begreb om, hvordan han skal bære sig ad. Han kan ikke gøre rent, saa Hjemmet kommer til at se sørgeligt ud, om de ikke snart faar Hjælp. Hvor godt vilde det ikke have været, om han havde forstaaet sig en lille Smule paa de simpleste Regler for at holde et Hjem i Orden. Jeg synes godt om den Mand, som i en snæver Vending kan hjælpe sin Hustru med at vaske Gulv eller lignende. Og jeg kan godt lide den lille Dreng, som tager Malkespanden og vil hjælpe sin Søster at malke. Lad os prøve paa at lære vore Drenge, at al Slags Arbejde er lige godt, selv det allermindste, naar det bliver udført i Trofasthed og med et villigt Sind. Den Tanke sidder desværre altfor fast i manges Sind: »Nej, det Arbejde det er virkelig ikke for Drenge, det kan Pigerne gøre«. Jeg tror den Tankegang har gjort megen Skade, og rækker langt videre end mange tror, og har gjort sit til, at Kvindernes Gerning mange Gange er bleven saa lidt værdsat, som den er.

Bjørnson sagde i sit bekendte Foredrag ved Dansk Kvindesamfunds Møde i Horsens, at mange Drenge ikke brød sig om at lege med Piger, men sagde: »Du er jo kun en Pige«. Jeg tror det vilde være godt, at Drengene fik lært at indse, at en Pige er akkurat lige saa betydelig en Person som en Dreng. Det, det gælder om, er kun at blive et godt og et dygtigt Menneske. Jeg er enig med Indlederen af Foredraget i, at Drengene selv skulde lære at sy Knapper i og stoppe Strømper. Nu er